

SFÎNTUL MITICĂ BLAJINU

de Aurel Baranga

În regia lui Nae Cosmescu, am revăzut **Sfântul Mitică Blajinu**, piesă care a făcut epocă, acum aproape două decenii, și care are meritul de a fi deschis satirei un orizont nou. Apariția, pe scenele teatrelor, a acestei piese, a marcat o mai mare libertate a spiritului critic, o mai pertinentă orientare a lui, spre zonele unde se cuibăriseră carieristii și ariviștii, toți cei ce frînau dezvoltarea normală a vieții noastre socialiste. **Sfântul Mitică Blajinu** a fost, prin excelență, un instrument artistic de demascare a tarelor societății noastre. Alături de **Mielul turbat**, ea a deschis, în creația lui Aurel Baranga, seria farselor satirice, prin care personajul ironic înșală societatea comică a vinătorilor de „relații“, prefăcându-se că folosește moneda forte, în uz la un anumit nivel social, influența.

Această țară socială nu pierde ușor. Baranga a fost primul contemporan care i-a studiat caracteristicile. Partea cea mai vie a piesei, prin spectacolul pe care l-am văzut, este aceea care-l înfățișează pe director și clica sa de colaboratori. E partea în care scriitorul și-a dovedit ascuțimea simțului de observație, îngroșând

caricatural, dar nu excesiv, atîta cît viața victimelor sale să se păstreze, atîta cît efectul artistic să rămînă nealterat.

Trebuie să spunem că spectacolul lui Nae Cosmescu nu are unitate, jocul actorilor nu e îndeajuns de legat. Fiecare a fost lăsat să-și interpreteze personajul, după propria sa înțelegere și simpatie. Cînd a acționat, regizorul a făcut-o timid. Să se datoreze, oare, acest fapt, existenței în distribuție a unor actori de valoare ai scenei noastre? Pe Blajinu l-a jucat Petre Gheorghiu. Nepotrivit distribuit, acest actor, excelent în atîtea roluri, a îngroșat măștile pînă la a friza grotescul; același lucru l-a făcut și Stela Popescu, în rolul, mai ingrat, al dactilografei Adela. În Mitrofan, Dem Rădulescu este ceea ce știm că este acest actor, care și-a creat o manieră. În spiritul personajului, Directorul Cristea, a fost doar Amza Pellea, el beneficiind de faptul că a mai jucat într-un rol asemănător, acum cîțiva ani, în **Interesul general**, chiar sub direcția de scenă a autorului. O bună prestație scenică face și Hamdi Cerchez, în Colibaș. Să mai amintim pe Tamara Buciuceanu, în Frosa. Ceilalți actori mi s-au părut mai șterși. Tînăra Rodica Negrea încă nu și-a părăsit aerul de elevă cuminte, pe care i-l cunoaștem din **Lecția de engleză** jucată tot la TV. Un spectacol de la care am așteptat mai mult, tocmai la capitolul artei actricești.

C.R.M.

FOTOCRONICĂ

„Anchetă asupra unui tînăr care nu a făcut nimic“ de Adrian Dohotaru, la Teatrul Dramatic din Baia Mare. Protagonist, Marian Lepădatu